

Opplysn. m. 12 m. 1952

Britene utsletter landsbyen Tras Pahang i Malaya

Mottiltak etter mordet på Sir Henry Gurney

Tras Pahang, Malaya, 11. novbr. (NTB. — Reuter) Britiske sikringsstyrker har arrestert 2000 innbyggere i landsbyen Tras Pahang. I samsvar med bestemmelsen i kriseloven vil den bli utslettet.

Innbyggerne ble ført bort til en samleleir i militærbiler og med tog under streng bevoktning. Grunnen til den britiske aksjon var at de geriljastyrker som er ansvarlig for drapet av den britiske høykommisær, Sir Henry Gurney, den 6. oktober, holdt til i og fikk forsyninger fra landsbyen, heter det på britisk hold.

Under gjeldende kriselov er i alt 18 byer og landsbyer i Malaya utslettet fordi innbyggerne støttet geriljastyrkene. Tilsammen bodde 10.000 mennesker der.

På britisk hold heter det at innbyggerne i Tras Pahang, de fleste kinesere, helt fra kampen mot geriljastyrkene begynte for tre år siden, har vært lite samarbeidsvillige. Landsbyen har vært sentrum for terrorvirksomhet og den ligger bare 11 km fra det sted hvor den britiske høykommisær ble drept. Britiske styrker har utkjempet 15 trefninger i selve landsbyen, der det i alt har forekommet 14 drapsforsøk, uten at det er gitt opplysninger til politiet.

Britisk politil og militære omkring landsbyen natten før arrestasjonen ble foretatt.

Menneskerettighetene.

På F. N.s generalforsamling er en komite foreslått at det arbeides ikke en, men to konvensjoner om menneskerettighetene, nemlig en om borgerlige og politiske rettigheter og en annen om sosiale og kulturelle.

Smal. Aftenb. 11/2 1952

11/2 1952

111135

Tidens tanker.

Menneskerettighetenes dilemma

Av Gunnleik Jensson

Helt siden salig John Locke's dager har prinsippet om menneskets medfødte og ukrenkelige rettigheter vunnet stadig større innpass og sterkere anerkjennelse i den siviliserte verden, og en rekke demokratiske stater har i sine forfatninger tatt inn bestemmelser som tar sikte på å verne det enkelte individs rett og frihet mot overgrep fra statsmaktenes side. Den høyeste anerkjennelse har prinsippet fått gjennom den høytidelige og forpliktende erklæring som ble vedtatt av F. N.s forsamling for fire år siden.

Men dermed er ikke den helige grav bevaret. All verdens høytidelige deklarasjoner er til liten beskyttelse for individets frihet og rettslige stilling i staten, dersom et parti som har den formelle makt til det kan trumfe igjennom lover som faktisk berøver individet dets frihet og menneskerett, idet man påberoper seg mandat fra velgerne. — Og det er nettopp det som foregår i mange demokratiske samfunn i dag

Under våre moderne og kompliserte samfunnsforhold kan man strides om hvor stor frihet det enkelte individ bør ha og har krav på, sosialt og næringspolitisk, men de elementære menneskerettigheter, som individet av naturen er gitt ved fødselen, skulle ikke kunne avkor-

tes eller gi anledning til fortolking.

Disse rettigheter er jo alle anerkjent som ukrenkelige fra statens side, og det ligger i sakens natur at det enkelte individ, eller en gruppe av individer, hverken kan fraskrive seg selv disse rettigheter eller foranledige at andre individers menneskerettigheter blir krenket.

Men så er det allikevel dem som påberoper seg velgernes mandat, og kaller det å gjennomføre folkevilljen, og her står vi overfor et problem som antagelig bør ha interesse for våre dagers samfunnsfilosofer.

Staten har ved bestemmelser i forfatningen og gjennom sin tilslutning til F.N.s deklarasjon forpliktet seg til ikke å berøve individet dets medfødte naturlige menneskerettigheter, det enkelte menneske kan heller ikke krenke det annet menneskes rettigheter, — kan da en gruppe individer på egne og andres vegne fri staten fra dens forpliktelser, gi den fullmakt til å krenke både sine egne og andre individers menneskerettigheter?

I så fall er alle menneskerettserklæringer uten reell betydning som beskyttelse for individet mot staten, og da må kampen for menneskerettighetene begynne forfra igjen — på et nytt plan.

Smal. Aftenb. 15/9 1952